

ת"פ 16734/12/12 - מדינת ישראל נגד ע אלעזי אל חוסייני

בית משפט השלום בירושלים

14 מאי 2015

ת"פ 16734-12-12 מדינת ישראל נ' אל חוסייני

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ע אלעזי אל חוסייני

הנאשם

גזר-דין

הרקע - התיק העיקרי והתיק המצורף

1. ביום 20.10.2014, בפתח ישיבת הוכחות, הרשעתי את הנאשם לפי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיוע להתפרצות לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה (וביצוע גניבה) לפי סעיף 407(ב) וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), אשר יוחסה לו בכתב-אישום מתוקן בשנית בת"פ 16734-12-12 (להלן: התיק העיקרי).

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בתיק העיקרי, בלילה שבין ה- 2.12.2012 ל- 3.12.2012, התפרצו אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, למחסן של חברת גזית באבן יהודה. במהלך הפריצה נגרם למקום נזק שכן האחרים שברו את אחד הקירות. כמו-כן, נגרם נזק למערכת האזעקה ולקווי הטלפון. בהמשך לכך, גנבו האחרים סחורה בשווי רב (להלן: הסחורה הגנובה) וברחו מהמקום. ביום 3.12.2012, בסמוך לשעה 06:52, נצפה הנאשם עומד בסמוך למשאית שנתקעה על שטח הפרדה בכביש ירושלים תל-אביב ליד סיבוב מוצא, כאשר הוא מתעסק עם החלק האחורי הימני של הרכב במטרה למצוא את התקלה. המשאית הייתה פתוחה ובה נמצא חלק מהסחורה הגנובה - מספר רב של זוגות נעליים וכן מצלמות אבטחה שנגנבו אף הן מהמחסן (והוחזרו לאחר מכן לבעלים). בכך סייע הנאשם להתפרצות למחסן וכן סייע לגניבת הסחורה הגנובה.

2. בדיון שהתקיים לפניי ביום 19.4.2015 צירף הנאשם את ת"פ 20467-11-12 (להלן: התיק המצורף). בעקבות כך, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב-האישום בתיק המצורף כדלקמן: הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); נהיגה פזיזה ברכב לפי סעיף 338א(1) לחוק העונשין; הסעת נוסע ללא חגורה במושב האחורי לפי תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); וכן הסעת אנשים מעל המספר המותר לפי

תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב-האישום בתיק המצורף, ביום 10.9.2011 בסמוך לשעה 10:00, על כביש 383 ליד מושב תירוש, הסיע הנאשם 19 נוסעים תושבי שטחים אשר אינם מורשים לשהות בישראל, וזאת במטרה לאפשר כניסה או שהיה בה שלא כדין. הנאשם אסף את הנוסעים מתחנת הדלק בסמוך לכפר חוסאן כשיעד הנסיעה הוא נצרת. הנאשם הסיע את הנוסעים ברכב מסוג "פורד טרנזיט", המיועד להסעתם של 8 נוסעים בלבד. חלק מהנוסעים ישבו על רצפת הרכב וללא חגורות. במעשיו אלה נהג הנאשם ברכב בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם.

3. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, אולם הוסכם כי הנאשם יישלח להכנת תסקיר שירות מבחן טרם שמיעת הטיעונים לעונש. יוער כי בהחלטתי מיום 29.10.2014 התבקש שירות המבחן להתייחס בתסקירו הן לתיק העיקרי והן לתיק המצורף.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 25, נשוי מזה 4 שנים ואב לשני ילדים בני שנה ושלוש. התסקיר סוקר את עברו הפלילי של הנאשם וכן מציין כי בתיק העיקרי היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריה במשך חודשיים ולאחר מכן שהה בתנאי מעצר בית מלא במשך כשנה וחצי. עם ביטול התנאים המגבילים, עזב הנאשם את ירושלים עם משפחתו. כיום הוא מתגורר בכפר טירה, ובחודשים האחרונים עובד בעבודות בניין ושיפוצים.

אשר לעבירות נשוא שני התיקים שלפניי - הנאשם קיבל על עצמו אחריות כללית לביצוע העבירות, תוך שימוש במנגנוני הגנה של טשטוש, צמצום והפחתת חומרת המעשים. לצד זאת, הנאשם מסר לשירות המבחן כי נוכח מעצרו לתקופה ממושכת (הן מאחורי סורג ובריה והן במעצר בית מלא), וכן נוכח ניהול ההליכים המשפטיים כנגדו עד כה, הוא הבין את חומרת מעשיו וכי כיום הוא מתחרט על כך מאד.

התרשמות שירות המבחן היא כי לנאשם רצון ושאיפות לניהול אורח חיים תקין, אך לא תמיד מצליח לממש זאת. כמו כן, ההתרשמות היא כי לנאשם סף תסכול נמוך, קושי בדחיית סיפוקים ולעיתים נטייה להתנהג באופן אימפולסיבי במטרה לספק מטרות בצורה מהירה וקלה, ללא יכולת לחשוב על ההשלכות האפשריות של התנהגותו. בנוסף, התרשם שירות המבחן כי גבולות המותר והאסור של הנאשם הנם מטושטשים. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית בעתיד. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי מעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריה היווה עבורו התנסות קשה, וכך גם מעצרו בתנאי מעצר בית מלא במשך כשנה וחצי. כל אלה מחישו לנאשם את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם הקשות והפוגעות, חידדו עבור הנאשם את גבולות המותר והאסור, והנם בעלי השפעה מרתיעה לגביו, באופן המקים להערכת שירות המבחן גורמי סיכוי לשיקום.

אשר להמלצה - נוכח הערכת שירות המבחן כי לשליחתו של הנאשם לריצוי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה יהיו השלכות קשות ופוגעות בנאשם, ובמיוחד באשתו ובילדיו הקטינים התלויים בו, המליץ שירות המבחן להימנע מכך, כך שאם יוטל עונש מאסר בפועל, הוא ירוצה בדרך של עבודות שירות.

עמוד 2

טיעוני הצדדים לעונש

5. באת-כוח המאשימה, עו"ד דינה דוד, טענה כי בכל הנוגע לתיק העיקרי, מתחם העונש ההולם נע מ- 8 עד 15 חודשי מאסר בפועל, וכי יש להשית על הנאשם עונש במחצית העליונה של המתחם הנטען (כ- 12 עד 13 חודשים), תוך הפעלה במצטבר של המאסר המותנה. עוד התבקש חילוט המשאית (הסנגור לא התנגד לחילוט זה). בכל הנוגע לתיק המצורף, טענה באת-כוח המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע מ- 10 עד 25 חודשי מאסר בפועל, וכי יש להשית על הנאשם עונש במחצית המתחם הנטען (כ- 17 חודשים). המאשימה הודיעה כי בכוונתה לעתור לחילוט הרכב (זאת לאחר צירוף צד ג' הנוגע בדבר). בנוסף, עתרה המאשימה להטלת מאסר על-תנאי, קנס ועונשי פסילה.

6. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד מוחמד חליאלה, עמד על מכלול הנסיבות לקולא הן במישור נסיבות ביצוע העבירות והן במישור הנסיבות האישיות של מרשו. לטענתו, מתחם הענישה ההולמת בגין התיק העיקרי העוסק בעבירה של סיוע, ראוי שיתחיל במאסר מותנה. בכל הנוגע לתיק המצורף, טען הסנגור כי מתחם העונש ההולם מתחיל בעבודות שירות. לשיטת הסנגור, בנסיבות העניין יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהשית על הנאשם עבודות שירות (תוך הפעלה בחופף של המאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו) ומאסר מותנה.

יוער כי באי-כוח שני הצדדים הפנו לאסמכתאות מן הפסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

הנאשם בדבריו לפני ציין כי טעה וכן הביע חרטה על מעשיו. עוד טען הנאשם כי החליט לפתוח דף חדש בחייו ולהתמקד בפרנסת משפחתו ובגידול ילדיו הקטנים.

מתחמי הענישה ההולמת

7. בנסיבות העניין, אני סבורה כי כל אחד משני התיקים שלפניי - התיק העיקרי והתיק המצורף - מהווים אירוע נפרד לצורך קביעתם של מתחמי ענישה הולמת. אשר לעבירות נשוא התיק המצורף, הרי הן מהוות כולן בגדר אירוע אחד, נוכח הזיקה ההדוקה ביניהן והיותן משתייכות למסכת עבריינית אחת. לפיכך, ייקבע מתחם ענישה הולמת אחד בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת התיק המצורף (ראו: סעיף 40ג(א) ו- (ב) לחוק העונשין). בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, אקבע את מתחמי הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

8. בכל הנוגע לתיק העיקרי - הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירת הרכוש בגינה הורשע הנאשם, עניינם שמירה על הקניין והרכוש הפרטי וכן הגנה על הפרטיות ועל תחושת הביטחון האישי. התפרצות למחסן של בית עסק טומנת בחובה גם פוטנציאל להתפתחות אלימה, העלולה להוביל חלילה לפגיעות בגוף ובנפש. למרבה המזל, פוטנציאל זה לא התממש במקרה דנן.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירה** מלמדת כי הנאשם סייע לאחרים להתפרץ למחסן סחורות של חברה מסחרית. ההתפרצות והגניבה מאותו מחסן בוצעו על-ידי אחרים בצוותא, תוך תכנון מוקדם והצטיידות הן בכלי פריצה והן בכלי

רכב לצורך איסוף הסחורה הגנובה. בעקבות המעשים, נגרם נזק רב למקום, שכן האחרים שברו את אחד מקירות המחסן, גרמו לנזק למערכת האזעקה ולקווי הטלפון, גנבו סחורה בשווי רב וברחו מהמקום. אשר לחלקו של הנאשם באירוע - הנאשם הורשע כמסייע להתפרצות ולגניבה המתוארים, בכך שנתפס בודק על אם-הדרך תקלה במשאית שבתוכה נמצאה חלק מהסחורה הגנובה (מספר רב של זוגות נעליים ומצלמות אבטחה שנגנבו מהמחסן). מאחר שהנאשם נתפס עם משאית שהובילה בתוכה חלק מהסחורה הגנובה, וזאת זמן לא ארוך לאחר ביצוע ההתפרצות והגניבה על-ידי אחרים, ניתן לומר כי חלקו של הנאשם כמסייע אינו זניח. לצד זאת, נתתי דעתי לכך שהנאשם הורשע בסיוע ולא בביצוע עיקרי. כמו-כן, ראוי לציין כי הסחורה הגנובה ומצלמות האבטחה שנמצאו במשאית האמורה, הוחזרו לבעליהם.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין ביצוע עיקרי של עבירת התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה תוך ביצוע גניבה, מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל עונשים הנעים מהטלת מספר חד-ספרתי של חודשי מאסר בפועל, ועד עונשי מאסר בפועל משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריח; הכל- בהתחשב בנסיבות המעשה ובנסיבותיו של העושה (ראו והשוו: רע"פ 5552/10 ברכה נ' מדינת ישראל (25.7.2010); עוד ראו: ת"פ (י-ם) 39898-10-14 מדינת ישראל נ' עותמאן (1.4.2015) ומכלול האסמכתאות המפורטות בפסקה 5 שם). כאמור, במקרה דנן, עסקין במסייע ולא במבצע עיקרי.

בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן (לרבות היותו של הנאשם בגדר מסייע להתפרצות ולגניבה מבנין שאינו מקום מגורים או תפילה, כאשר חלקו כמסייע אינו זניח); וכן בהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בגין התיק העיקרי נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 16 חודשי מאסר בפועל** (לענין קביעת מתחם הענישה ההולמת בעבירת סיוע באופן כללי ראו: ע"פ 1438/14 בראזי נ' מדינת ישראל (26.3.2014)).

9. בכל הנוגע לתיק המצורף - הערכים המוגנים שנפגעו בגין עבירת ההסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות עניינם בשמירת המדינה על גבולותיה, ועמידתה על ריבונותה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. כפי שנקבע פעמים רבות בעבר, עבירה של הסעה שלא כדין של שוהים בלתי חוקיים טומנת בחובה גם סיכון ביטחוני, שכן בדרך-כלל המסיע אינו יודע מהי מטרת הכניסה או השהייה שלא כדין בשטח ישראל. **בכל הנוגע לעבירות התעבורה - תכליתן של עבירות אלה הינה הגנה על ביטחונם, שלומם ושלמות גופם של כלל המשתמשים בדרך, לרבות נוסעי הרכב עצמו.**

בחינת נסיבות ביצוע העבירות בתיק המצורף מעלה כי הנאשם הסיע ברכבו 19 שוהים בלתי חוקיים, וכן ביצע עבירות תעבורה נלוות, הכוללות הסעה של יותר מ- 10 נוסעים מעל המותר ברכב, וכן הסעת נוסעים ללא חגורת בטיחות במושב האחורי תוך סיכון שלומם. ההסעה נעשתה מתחנת דלק בסמוך לכפר חוסאן (המצוי בשטחים) אל תוך שטחי ישראל. לצד זאת, ראוי לציין כי אין לפניי טענה מוכחת לפיה העבירה בוצעה תמורת תשלום כספי, והדבר אף לא נטען במסגרת כתב-האישום שבעובדותיו הודה הנאשם.

אשר לענישה הנוהגת - המחוקק הביע דעתו בדבר חומרת העבירה של הסעה שלא כדין, כאשר החמיר את העונש בגין ביצועה בנסיבות מחמירות (קרי- הסעת ששה שב"חים או יותר). בית-המשפט העליון עמד אף הוא בפסיקותיו

על חומרת העבירה; על הסיכון הביטחוני הכרוך בה; ועל הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצועה. נפסק כי על דרך הכלל, הענישה הראויה בגין עבירה זו הינה מאסר בפועל, אף כי יש לבחון כל מקרה לגופו (ראו: רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006)). בחינת פסיקתם של בתי-המשפט מלמדת כי בגין עבירה של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות, אשר במקרים רבים נלוות לה עבירות תעבורה מן הסוג הנדון במקרה דנן, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשים הנעים ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל, ועד עונשי מאסר בפועל לתקופה ממשית לריצוי מאחורי סורג וברית.

בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה המנחה בענישה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בגין התיק המצורף נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: פסיקתו של בית-המשפט העליון מפי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי, בסוף פסקה יא' (4.8.2013), שם נקבע מתחם עונש הולם של 5 עד 15 חודשי מאסר בפועל בגין הסעתם של 25 שוהים בלתי חוקיים).

10. יוער כי לא מצאתי הצדקה לסטות ממתחמי הענישה ההולמת לחומרה (משיקולי הגנה על הציבור), או לקולא (משיקולי שיקום).

קביעת העונש המתאים

11. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים שנקבעו לעיל, יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין.

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם בתיק העיקרי ובתיק המצורף, נטילת האחריות על-ידו, וכן הבעת החרטה כעולה מתסקיר שירות המבחן מדבריו של הנאשם לפניי. כמו-כן ניתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בטיעוני בא-כוחו לפניי ובתסקיר שירות המבחן. בהקשר זה, התחשבתי בכך שהנאשם הוא אב לשני ילדים קטנים, אשתו תושבת שטחים שטרם הסדירה מעמדה בישראל, והנאשם הוא המפרנס היחיד של בני-משפחתו. לבסוף, ניתן משקל לכך שהנאשם היה עצור מאחורי סורג וברית במשך למעלה מחודשיים במסגרת התיק העיקרי ולאחר מכן שהה בתנאי מעצר בית מלא במשך תקופה משמעותית של כשנה וחצי.

לחומרה, נתתי משקל לעברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל שלוש הרשעות קודמות: הרשעה אחת (שהתיישנה) משנת 2010 בבית-משפט שלום לנוער, בגין עבירות של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה וכן הפרעה לשוטר. בגין הרשעה זו, נדון הנאשם בשעתו לעונש מאסר על תנאי וקנס כספי. ההרשעה השנייה היא משנת 2010 בעבירה של הפרעה לשוטר, בגינה נדון הנאשם למאסר מותנה וקנס כספי. ההרשעה השלישית היא משנת 2009 בגין עבירות סמים, בעטין נדון הנאשם בשעתו לשה חודשי עבודות שירות ומאסרים מותנים. מכאן שאין מדובר בהרשעה ראשונה של הנאשם בפלילים, לרבות בתחום עבירות הרכוש (אם כי הנאשם לא הורשע בעבר בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל). אוסיף ואציין כי הנאשם ביצע את עבירת הרכוש נשוא התיק העיקרי, כאשר היה תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן 4 חודשים. אף-על-פי-כן, הדבר לא הרתיע את הנאשם מביצוע המעשים. עוד נתתי משקל לגורמי הסיכון המפורטים בתסקיר שירות המבחן, וכן לצורך בענישה ממשית שתרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנות המעשים.

זאת, הן בנוגע לעבירת הרכוש, והן בנוגע לעבירה לפי חוק הכניסה לישראל ועבירות התעבורה שנלוו לכך. לסיום אציין כי חלוף הזמן אינו יכול להוות שיקול משמעותי לזכות הנאשם, בשים לב לכך שההליכים בעניינו של הנאשם התארכו על רקע מספר החלפות ייצוג מטעמו בתיק העיקרי, ודחיות מרובות שהתבקשו על-ידי ההגנה בעקבות התנהלות זו.

12. באיזון בין מכלול השיקולים, אני סבורה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם מעל לרף התחתון של שני המתחמים שנקבעו, כך שבגין שני התיקים יחדיו יוטל עונש כולל של 12 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי המעצר בשני התיקים), וכן ענישה מותנית הצופה פני עתיד. בנוסף, יופעל עונש המאסר המותנה בן 4 החודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם. ברגיל, הכלל לפי סעיף 58 לחוק העונשין הינו הפעלה במצטבר של עונש המאסר על-תנאי. יחד עם זאת, בהתחשב במכלול השיקולים לקולא שפורטו לעיל, לרבות נטילת האחריות, צירוף התיקים לצורך "ניקוי שולחן" והנסיבות האישיות, ראיתי להפעיל את עונש המאסר המותנה באופן שחודשיים ממנו יופעלו בחופף, והחודשיים הנותרים יופעלו במצטבר. יצוין כי נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ובשים לב להטלת עונש מאסר בפועל ממש, ראיתי להימנע מהשתת ענישה בעלת רכיב כספי וכן להימנע מהטלת עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל (להבדיל מפסילה מותנית).

ודוק, לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן להימנע משליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח. על-אף שבית-המשפט מייחס משקל מהותי לעמדת שירות המבחן, המדובר בהמלצה בלבד. בעוד ששירות המבחן שם לנגד עיניו באופן מרכזי את שיקולי השיקום של הנאשם שלפניו, הרי מתפקידו של בית-המשפט לבחון את התמונה הכוללת ולייחס משקל מתאים למכלול שיקולי הענישה בנסיבות העניין. במקרה דנן, דעתי היא כי העבר הפלילי, העדר המלצה לאפיק טיפולי, גורמי הסיכון המפורטים בתסקיר, וכן יתר שיקולי הענישה ובהם הלימה, גמול והרתעה, אינם מאפשרים להסתפק בעבודות שירות. עונש מסוג זה יהווה חריגה לקולא ממתחמי הענישה ההולמת שנקבעו, ולכך אין הצדקה בנסיבות המקרה דנן.

סוף דבר

13. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בגין התיק העיקרי (ת"פ 16734-12-12) ובגין התיק המצורף (ת"פ 20467-11-12) יחדיו, בניכוי ימי המעצר בשני התיקים.

ב. עונש המאסר המותנה בן 4 החודשים אשר הוטל על הנאשם בבית-משפט שלום לנוער בירושלים בת"פ 1400/08 יופעל באופן שחודשיים ממנו יהיו בחופף וחודשיים במצטבר לעונש שהוטל בפיסקה א' לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר בתיק העיקרי ובתיק המצורף.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 2.8.2015 עד השעה 10:00 במגרש הרוסים בירושלים.

ג. מאסר על-תנאי של 4 חודשים למשך שנתיים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון (למעט עבירה של החזקת נכס חשוד לפי סעיף 413 לחוק העונשין) או עבירה לפי חוק הכניסה

לישראל.

ד. מאסר על-תנאי של 7 חודשים למשך שנתיים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ה. פסילת רישיון נהיגה ל- 6 חודשים, אם תוך שנתיים מיום השחרור ממאסר יעבור הנאשם עבירה של הסעת נוסעים במספר מעל המותר.

ו. פסילת רישיון נהיגה ל- 12 חודשים, אם תוך שנתיים מהיום יעבור הנאשם עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ז. המשאית נשוא התיק העיקרי (מספר 4354600) תחולט לטובת אוצר המדינה, בהעדר התנגדות הסנגור (ובהעדר דורש אחר כמוצאה לפרוטוקול על-ידי באת-כוח המאשימה).

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ה, 14 מאי 2015, במעמד הצדדים.